

О. В. Загаєцька

Велігоцька Ніна Іванівна

ВЕЛІГОЦЬКА Ніна Іванівна (31. 07. 1935, м. Конотоп, нині Сум. обл. – 19. 08. 2015, Київ) – мистецтвознавець і живописець. Канд. мистецтвознавства (1977). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1990). Член НСХУ (1970). Закін. Моск. університет (1958; викл. [В. Василенко](#)). Працювала 1958–67 у Київ. НДІ теорії, історії та перспектив. проблем архітектури. Персон. виставки – у Сумах та Конотопі (обидві – 1996), Києві (2002). Худож. стиль – неопримітивізм; система образ.- пластич. мислення й формотворення – у руслі укр. нац. живопис. культури. Брала участь у підготовці 6-том. «Історії українського мистецтва» (К., 1967), уклала альбом «Веселкові барви: Укр. декор. мистецтво» (1971), каталог «Єдність: 100 укр. митців світу – 100-річчю укр. поселень в Канаді» (1991); авторка мистецтвознав. дослідж.: «Співдружність: Творчі взаємозв'язки нар. і професій. мистецтва Рад. України» (1973), «Сучасне українське народне мистецтво» (1976), «Марія Приймаченко» (1989), «Монументально-декоративне мистецтво України» (1989, співавт.; усі – Київ).

Фотоілюстрації

Основні твори

«Краса – захист. Ангел України» (1991), «Дорога», «Конотопська відьма» (обидва – 1992), «Жива ікона» (1993), «Квітки пам'яті», «Кандибинка» (обидва – 1995); серія «Букет моїх спогадів» (1992–95).

Рекомендована література

1. «Я родом з дитинства» // ОМ. 2002. № 2.

Бібліографічний опис:

Велігоцька Ніна Іванівна / О. В. Загаєцька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33383>. – Останнє поновлення : 2018.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).